

Dunajska konvencija o pravu mednarodnih pogodb 1969

Sestavljena na Dunaju 23. maja 1969, začela veljati 27. januarja 1980.

Uredil Sektor za mednarodno pravo
Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije

Ljubljana, september 2011

**Dunajska konvencija o pravu mednarodnih pogodb,
sestavljena na Dunaju 23. maja 1969**

Države pogodbenice te konvencije so se

ob upoštevanju bistvene vloge mednarodnih pogodb v zgodovini mednarodnih odnosov,

ob priznavanju vse večjega pomena mednarodnih pogodb kot vira mednarodnega prava ter sredstva za razvoj miroljubnega sodelovanja med državami ne glede na njihovo ustavno in družbeno ureditev,

*ob ugotovitvi, da so načeli svobodne privolitve in dobre vere ter pravilo *pacta sunt servanda* splošno priznana,*

ob poudarjanju, da bi se morali spori v zvezi z mednarodnimi pogodbami tako kot drugi mednarodni spori reševati po mirni poti ter skladno z načeli pravičnosti in mednarodnega prava,

ob sklicevanju na odločenost narodov Združenih narodov, da ustvarijo razmere za ohranitev pravičnosti in spoštovanje obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnih pogodb,

ob upoštevanju načel mednarodnega prava iz Ustanovne listine Združenih narodov, kot so načela enakopravnosti in samoodločbe narodov, suverene enakosti in neodvisnosti vseh držav, nevmešavanja v notranje zadeve držav, prepovedi grožnje s silo ali uporabe sile ter splošnega in dejanskega spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin za vse,

v prepričanju, da bosta kodifikacija in progresiven razvoj prava mednarodnih pogodb, uresničena v tej konvenciji, pripomogla k uresničevanju ciljev Združenih narodov, izraženih v Ustanovni listini, kot so ohranjanje mednarodnega miru in varnosti, razvijanje prijateljskih odnosov med državami in mednarodno sodelovanje,

ob poudarjanju, da se bodo vprašanja, ki niso urejena z določbami te konvencije, tudi v prihodnje urejala po pravilih mednarodnega običajnega prava,

dogovorile:

I. DEL

UVOD

1. člen

Področje uporabe te konvencije

Ta konvencija se uporablja za mednarodne pogodbe med državami.

2. člen

Pomen izrazov

1. V tej konvenciji:

a) »mednarodna pogodba« pomeni mednarodni sporazum, ki ga države sklenejo pisno in ga ureja mednarodno pravo, sestavljen v obliki ene same listine ali dveh ali več povezanih listin, ne glede na njegovo posebno poimenovanje;

b) »ratifikacija«, »sprejetje«, »odobritev« in »pristop« pomenijo, odvisno od primera, mednarodno dejanje, s katerim država privoli, da jo mednarodna pogodba zavezuje na mednarodni ravni;

c) »pooblastilo« pomeni listino, ki jo izda pristojni organ države in s katero se določi ena ali več oseb, da predstavljajo državo pri pogajanjih o besedilu mednarodne pogodbe, njegovem sprejetju ali potrditvi njegove verodostojnosti, izrazijo privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, ali da opravijo katero koli drugo dejanje v zvezi z mednarodno pogodbo;

d) »pridržek« pomeni enostransko izjavo ne glede na to, kako je sestavljena ali poimenovana, ki jo da država ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi mednarodne pogodbe ali ob pristopu k njej in s katero želi izključiti ali spremeniti pravni učinek posameznih določb mednarodne pogodbe pri njihovi uporabi zanjo;

e) »država pogajalka« pomeni državo, ki je sodelovala pri pripravi in sprejemanju besedila mednarodne pogodbe;

f) »država skleniteljica« pomeni državo, ki je privolila, da jo mednarodna pogodba zavezuje ne glede na to, ali je začela veljati;

g) »pogodbenica« pomeni državo, ki je privolila, da jo mednarodna pogodba zavezuje, in za katero ta velja;

h) »tretja država« pomeni državo, ki ni pogodbenica mednarodne pogodbe;

i) »mednarodna organizacija« pomeni medvladno organizacijo.

2. Določbe prejšnjega odstavka o pomenu izrazov v tej konvenciji ne vplivajo na uporabo teh izrazov in njihov morebitni pomen v notranjem pravu države.

3. člen

Mednarodni sporazumi, ki jih ta konvencija ne zajema

Dejstvo, da se ta konvencija ne uporablja za mednarodne sporazume, sklenjene med državami in drugimi subjekti mednarodnega prava ali med temi drugimi subjekti mednarodnega prava, in mednarodne sporazume, ki niso sklenjeni pisno, ne vpliva na:

a) pravno veljavnost teh sporazumov;

b) uporabo vseh v tej konvenciji navedenih pravil, ki bi za te sporazume veljala v skladu z mednarodnim pravom ne glede na to konvencijo;

c) uporabo konvencije v odnosih med državami, ki jih urejajo mednarodni sporazumi, katerih pogodbenice so tudi drugi subjekti mednarodnega prava.

4. člen

Neveljavnost te konvencije za nazaj

Ne da bi to vplivalo na uporabo pravil iz te konvencije, ki bi ne glede na to konvencijo po mednarodnem pravu veljala za mednarodne pogodbe, se ta konvencija uporablja samo za mednarodne pogodbe, ki jih države sklenejo po začetku veljavnosti te konvencije zanje.

5. člen

Mednarodne pogodbe, s katerimi se ustanovljajo mednarodne organizacije, in mednarodne pogodbe, ki jih sprejme mednarodna organizacija

Ta konvencija se uporablja za vsako mednarodno pogodbo, ki je ustanovna listina mednarodne organizacije, in vsako mednarodno pogodbo, ki jo sprejme mednarodna organizacija, ne da bi to vplivalo na katero koli ustrezno pravilo organizacije.

II. DEL

SKLEPANJE IN ZAČETEK VELJAVNOSTI MEDNARODNIH POGODB

1. ODDELEK – SKLEPANJE MEDNARODNIH POGODB

6. člen

Sposobnost držav za sklepanje mednarodnih pogodb

Mednarodne pogodbe je sposobna sklepati vsaka država.

7. člen

Pooblastilo

1. Osebo je mogoče šteti za predstavnika države z namenom, da sprejme besedilo mednarodne pogodbe ali potrdi njegovo verodostojnost ali izrazi privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, če:

- a) predloži ustrezno pooblastilo ali
- b) iz prakse zadevnih držav ali drugih okoliščin izhaja, da je bil njihov namen šteti jo za predstavnika države v tem smislu, ne da bi bilo treba predložiti pooblastilo.

2. Na podlagi svoje funkcije in ne da bi bilo treba predložiti pooblastilo, se za predstavnike države štejejo:

a) voditelji držav, vodje vlad in ministri za zunanje zadeve za vsa dejanja, ki se nanašajo na sklenitev mednarodne pogodbe;

b) vodje diplomatskih predstavništev za sprejem besedila mednarodne pogodbe med državo, ki jih je akreditirala, in državo, v kateri so akreditirani;

c) predstavniki držav, akreditirani na mednarodni konferenci ali pri mednarodni organizaciji ali enem od njenih organov, za sprejem besedila mednarodne pogodbe na tej konferenci, pri tej organizaciji ali organu.

8. člen

Poznejša potrditev dejanja, opravljenega brez pooblastila

Dejanje, ki ga v zvezi s sklenitvijo mednarodne pogodbe opravi oseba, za katero po 7. členu ni mogoče šteti, da je pooblaščen, da predstavlja državo za ta namen, nima pravnega učinka, razen če ga ta država pozneje ne potrdi.

9. člen

Sprejem besedila

1. Besedilo mednarodne pogodbe se sprejme s privolitvijo vseh držav, ki so sodelovale pri njegovi pripravi, razen v primeru iz drugega odstavka.

2. Besedilo mednarodne pogodbe se sprejme na mednarodni konferenci z dvotretjinsko večino držav, ki so prisotne in glasujejo, razen če z enako večino ne sklenejo, da se uporabi kakšno drugo pravilo.

10. člen

Potrditev verodostojnosti besedila

Besedilo mednarodne pogodbe postane verodostojno in dokončno:

a) po postopku, ki je lahko določen s tem besedilom ali o katerem so se dogovorile države, ki so sodelovale pri njegovi pripravi, ali

b) če takega postopka ni, s podpisom predstavnikov teh držav, njihovim podpisom *ad referendum* ali njihovim parafiranjem besedila mednarodne pogodbe ali sklepne listine konference, ki vsebuje to besedilo.

11. člen

Načini privolitve države, da jo mednarodna pogodba zavezuje

Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se lahko izrazi s podpisom, izmenjavo listin, ki sestavljajo mednarodno pogodbo, ratifikacijo, sprejetjem, odobritvijo ali pristopom ali na kateri koli drug dogovorjen način.

12. člen

Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, izražena s podpisom

1. Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi s podpisom njenega predstavnika, kadar:

a) mednarodna pogodba določa, da ima podpis ta učinek;

b) se sicer ugotovi, da so se države pogajalke, dogovorile, da ima podpis ta učinek, ali

c) namen države dati podpisu ta učinek izhaja iz pooblastila njenega predstavnika ali je bil izražen med pogajANJI.

2. Za namene prejšnjega odstavka:

a) parafiranje besedila pomeni podpis mednarodne pogodbe, če se ugotovi, da so se države pogajalke tako dogovorile;

b) podpis mednarodne pogodbe *ad referendum*, ki ga opravi predstavnik države, pomeni dokončni podpis mednarodne pogodbe, če ta država to potrdi.

13. člen

Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, izražena z izmenjavo listin, ki sestavljajo mednarodno pogodbo

Privolitev držav, da jih mednarodna pogodba, ki jo sestavljajo izmenjane listine, zavezuje, se s to izmenjavo izrazi, kadar:

- a) listine določajo, da ima njihova izmenjava ta učinek, ali
- b) se sicer ugotovi, da so se države dogovorile, da ima izmenjava listin ta učinek.

14. člen

Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, izražena z ratifikacijo, sprejetjem ali odobritvijo

1. Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi z ratifikacijo, kadar:

- a) mednarodna pogodba določa, da se privolitev izrazi z ratifikacijo;
- b) se sicer ugotovi, da so se države pogajalke dogovorile, da je ratifikacija potrebna;
- c) njen predstavnik podpiše mednarodno pogodbo s pridržkom ratifikacije ali
- d) namen države, da podpiše mednarodno pogodbo s pridržkom ratifikacije, izhaja iz pooblastila njenega predstavnika ali je bil izražen med pogajanja.

2. Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi s sprejetjem ali odobritvijo pod podobnimi pogoji, kot veljajo za ratifikacijo.

15. člen

Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, izražena s pristopom

Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi s pristopom, kadar:

- a) mednarodna pogodba določa, da lahko država privolitev izrazi s pristopom;
- b) se sicer ugotovi, da so se države pogajalke dogovorile, da lahko država privolitev izrazi s pristopom, ali

c) se vse pogodbenice pozneje dogovorijo, da lahko država privolitev izrazi s pristopom.

16. člen

Izmenjava ali deponiranje listin o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu

Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu pomenijo privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje:

a) z njihovo izmenjavo med državami skleniteljicami;

b) z njihovim deponiranjem pri depozitarju ali

c) z uradnim obvestilom državam skleniteljicam ali depozitarju, če je tako dogovorjeno.

17. člen

Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje deloma, in izbira med različnimi določbami

1. Ne glede na 19. do 23. člen ima privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje deloma, učinek samo, če to dovoljuje mednarodna pogodba ali če se druge države skleniteljice tako dogovorijo.

2. Privolitev države, da jo zavezuje mednarodna pogodba, ki omogoča izbiro med različnimi določbami, ima učinek samo, če je jasno, na katere določbe se nanaša privolitev.

18. člen

Obveznost, da se ne izničita predmet in namen mednarodne pogodbe pred njeno uveljavitvijo

Država se mora vzdržati dejanj, zaradi katerih bi se lahko izničila predmet in namen mednarodne pogodbe, če je:

a) podpisala mednarodno pogodbo ali izmenjala listine, ki sestavljajo mednarodno pogodbo, s pridržkom ratifikacije, sprejetja ali odobritve, dokler jasno ne izrazi namena, da ne bo postala pogodbenica mednarodne pogodbe, ali

b) izrazila privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje, že pred njeno uveljavitvijo in pod pogojem, da se uveljavitev ne odlašá neupravičeno.

2. ODDELEK – PRIDRŽKI

19. člen

Izražanje pridrzkov

Država lahko ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju, odobritvi mednarodne pogodbe ali pristopu k njej izrazi pridržek, razen če:

- a) ga mednarodna pogodba ne prepoveduje;
- b) mednarodna pogodba ne določa, da se lahko izrazijo samo določeni pridržki, med katerimi ni tega pridržka, ali
- c) v primerih, ki niso navedeni v točkah a in b, pridržek ni združljiv s predmetom in namenom mednarodne pogodbe.

20. člen

Sprejetje pridrzkov in ugovori zoper pridržke

1. Pridržka, ki ga mednarodna pogodba izrecno dovoljuje, druge države skleniteljice niso dolžne sprejeti pozneje, razen če tega ne določa mednarodna pogodba.

2. Če iz omejenega števila držav pogajalk ter predmeta in namena mednarodne pogodbe izhaja, da je uporaba mednarodne pogodbe v celoti med vsemi pogodbenicami bistven pogoj za privolitev vsake od njih, da jo mednarodna pogodba zavezuje, morajo pridržek sprejeti vse pogodbenice.

3. Če je mednarodna pogodba ustanovna listina mednarodne organizacije in ne določa drugače, mora pridržek sprejeti njen pristojni organ.

4. V primerih, ki niso navedeni v prejšnjih odstavkih, in razen če mednarodna pogodba ne določa drugače:

a) s tem ko druga država skleniteljica sprejme pridržek, država, ki izrazi pridržek, postane pogodbenica mednarodne pogodbe v odnosu do te države, če ali ko mednarodna pogodba začne veljati za državo, ki pridržek izrazi, in državo, ki ga sprejme;

b) ugovor druge države skleniteljice zoper pridržek ne preprečuje uveljavitve mednarodne pogodbe med državo, ki mu je ugovarjala, in državo, ki ga je izrazila, razen če ni država, ki mu je ugovarjala, jasno izrazila nasprotnega namena;

c) dejanje, s katerim država izrazi privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje, in vsebuje pridržek, ima učinek, takoj ko vsaj ena druga država skleniteljica sprejme pridržek.

5. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, se za namene iz drugega in četrtega odstavka šteje, da država pridržek sprejme, če mu ne ugovarja do poteka dvanajstih mesecev od prejema uradnega obvestila o tem ali do dneva, ko je izrazila privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje, če je to pozneje.

21. člen

Pravni učinek pridržkov in ugovorov zoper pridržke

1. Pridržek, ki se v skladu z 19., 20. in 23. členom nanaša na drugo pogodbenico:

a) spreminja določbe mednarodne pogodbe, na katere se nanaša, v odnosih med državo, ki izrazi pridržek, in drugo pogodbenico v taki meri, kot je to predvideno v pridržku, in

b) spreminja te določbe v enaki meri za drugo pogodbenico v njenih odnosih do države, ki izrazi pridržek.

2. Pridržek ne spreminja določb mednarodne pogodbe za druge pogodbenice v njihovih medsebojnih odnosih.

3. Če država, ki ugovarja pridržku, ne nasprotuje uveljavitvi mednarodne pogodbe med njo in državo, ki izrazi pridržek, se določbe, na katere se pridržek nanaša, med njima ne uporabljajo v taki meri, kot je to predvideno v pridržku.

22. člen

Umik pridržkov in ugovorov zoper pridržke

1. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, se lahko pridržek kadar koli umakne brez privolitve države, ki ga je sprejela.

2. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, se lahko ugovor zoper pridržek kadar koli umakne.

3. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače ali ni dogovorjeno drugače:

a) umik pridržka za drugo državo skleniteljico učinkuje šele, ko je o tem uradno obveščena;

b) umik ugovora zoper pridržek učinkuje šele, ko je država, ki je izrazila pridržek, o tem uradno obveščena.

23. člen

Postopek v zvezi s pridržki

1. Pridržek, izrecno sprejetje pridržka in ugovor zoper pridržek je treba izraziti pisno ter sporočiti državam skleniteljicam in drugim državam, ki lahko postanejo pogodbenice.

2. Če je pridržek izražen ob podpisu mednarodne pogodbe s pridržkom ratifikacije, sprejetja ali odobritve, ga mora država, ki ga izrazi, uradno potrditi, ko izrazi svojo privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje. V tem primeru se šteje, da je pridržek izražen na dan njegove potrditve.

3. Izrecnega sprejetja pridržka ali ugovora zoper pridržek ni treba posebej potrditi, če je bil pridržek sprejet oziroma ugovor izražen pred potrditvijo pridržka.

4. Umik pridržka ali ugovora zoper pridržek mora biti pisen.

3. ODDELEK – ZAČETEK VELJAVNOSTI MEDNARODNIH POGODB IN ZAČASNA UPORABA

24. člen

Začetek veljavnosti

1. Mednarodna pogodba začne veljati na način in z dnem, kot je to določeno v njej ali kot se dogovorijo države pogajalke.

2. Če takih določb ali dogovora ni, mednarodna pogodba začne veljati takoj, ko vse države pogajalke izrazijo privolitev, da jih mednarodna pogodba zavezuje.

3. Če država izrazi privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje, po začetku njene veljavnosti, začne mednarodna pogodba zanjo veljati z dnem privolitve, razen če mednarodna pogodba ne določa drugače.

4. Določbe mednarodne pogodbe, ki urejajo potrditev verodostojnosti besedila, privolitev držav, da jih mednarodna pogodba zavezuje, način ali datum začetka veljavnosti, pridržke, naloge depozitarja ter druga vprašanja, ki se nujno pojavijo že pred začetkom veljavnosti mednarodne pogodbe, se začnejo uporabljati takoj, ko je njeno besedilo sprejeto.

25. člen

Začasna uporaba

1. Mednarodna pogodba ali njen del se uporablja začasno do njene uveljavitve, če:

a) je tako določeno v sami mednarodni pogodbi ali

b) so se države pogajalke o tem kako drugače dogovorile.

2. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače ali če se države pogajalke ne dogovorijo drugače, začasna uporaba mednarodne pogodbe ali njenega dela v odnosu do države preneha, če ta država uradno obvesti druge države, za katere se mednarodna pogodba začasno uporablja, da ne namerava postati pogodbenica.

III. DEL

SPOŠTOVANJE, UPORABA IN RAZLAGA MEDNARODNIH POGODB

1. ODDELEK – SPOŠTOVANJE MEDNARODNIH POGODB

26. člen

Pacta sunt servanda

Vsaka veljavna mednarodna pogodba zavezuje pogodbenice in te jo morajo izvajati v dobri veri.

27. člen

Notranje pravo in spoštovanje mednarodnih pogodb

Pogodbenica se ne more sklicevati na svoje notranje pravo, da bi upravičila neizvajanje mednarodne pogodbe. To pravilo ne vpliva na 46. člen.

2. ODDELEK – UPORABA MEDNARODNIH POGODB

28. člen

Neveljavnost mednarodnih pogodb za nazaj

Razen če iz mednarodne pogodbe ne izhaja drugačen namen ali se sicer ne ugotovi drugače, mednarodna pogodba ne zavezuje pogodbenice glede dejanja ali dejstva pred dnem njene uveljavitve ali glede stanja, ki se je končalo z dnem uveljavitve mednarodne pogodbe za to pogodbenico.

29. člen

Ozemeljska veljavnost mednarodnih pogodb

Razen če iz mednarodne pogodbe ne izhaja drugačen namen ali se sicer ne ugotovi drugače, mednarodna pogodba zavezuje vsako državo pogodbenico na njenem celotnem ozemlju.

30. člen

Uporaba nadaljnjih mednarodnih pogodb o istem predmetu

1. Ob upoštevanju 103. člena Ustanovne listine Združenih narodov se pravice in obveznosti držav pogodbenic iz nadaljnjih mednarodnih pogodb o istem predmetu določajo v skladu z naslednjimi odstavki.

2. Če mednarodna pogodba določa, da je vezana na prejšnjo ali poznejšo mednarodno pogodbo ali da se zanjo ne šteje, da ni v skladu s prejšnjo ali poznejšo mednarodno pogodbo, določbe te druge prevladajo.

3. Če so vse pogodbenice prejšnje mednarodne pogodbe tudi pogodbenice poznejše mednarodne pogodbe in prejšnja mednarodna pogodba ni prenehala veljati ali se začasno prenehala uporabljati v skladu z 59. členom, se prejšnja mednarodna pogodba uporablja le, če so njene določbe v skladu z določbami poznejše mednarodne pogodbe.

4. Če pogodbenice prejšnje mednarodne pogodbe niso vse tudi pogodbenice poznejše mednarodne pogodbe:

a) se v odnosih med državami pogodbenicami, ki so pogodbenice obeh mednarodnih pogodb, uporablja pravilo iz prejšnjega odstavka;

b) vzajemne pravice in obveznosti v odnosih med pogodbenico obeh mednarodnih pogodb in pogodbenico ene same mednarodne pogodbe ureja mednarodna pogodba, katere pogodbenici sta obe.

5. Prejšnji odstavek ne vpliva na 41. člen ali na katero koli vprašanje o prenehanju veljavnosti mednarodne pogodbe ali začasnem prenehanju njene uporabe v skladu s 60. členom ali katero koli vprašanje o odgovornosti, ki za državo lahko nastane s sklenitvijo ali uporabo mednarodne pogodbe, katere določbe niso v skladu z njenimi obveznostmi do druge države na podlagi druge mednarodne pogodbe.

3. ODDELEK – RAZLAGA MEDNARODNIH POGODB

31. člen

Splošno pravilo o razlagi

1. Mednarodna pogodba se razlaga v dobri veri v skladu z običajnim pomenom izrazov v mednarodni pogodbi v njihovem kontekstu ter glede na njen predmet in namen.

2. Za razlago mednarodne pogodbe kontekst poleg besedila, vključno z uvodom in prilogami, zajema:

a) vsak dogovor v zvezi z mednarodno pogodbo, ki ga ob njeni sklenitvi dosežejo vse pogodbenice;

b) vsako listino, ki jo sestavi ena ali več pogodbenic ob sklenitvi mednarodne pogodbe in jo druge pogodbenice sprejmejo kot listino, ki se nanaša na mednarodno pogodbo.

3. Skupaj s kontekstom se upoštevajo:

a) vsak poznejši dogovor med pogodbenicami glede razlage mednarodne pogodbe ali uporabe njenih določb;

b) vsaka poznejša dejanska uporaba mednarodne pogodbe, na podlagi katere nastane dogovor pogodbenic v zvezi z razlago mednarodne pogodbe;

c) vsako ustrezno pravilo mednarodnega prava, ki se lahko uporablja v odnosih med pogodbenicami.

4. Izraz se lahko razlaga drugače, če se ugotovi, da je bil tak namen pogodbenic.

32. člen

Dodatna sredstva za razlago

Za razlago se lahko uporabijo dodatna sredstva, predvsem pripravljalno delo in okoliščine, v katerih je bila mednarodna pogodba sklenjena, da se potrdi pomen, ki izhaja iz uporabe 31. člena, ali določi pomen, kadar je razlaga v skladu z 31. členom:

a) dvoumna ali nejasna ali

b) privede do rezultata, ki je očitno nesmiseln ali nerazumen.

33. člen

Razlaga mednarodnih pogodb, katerih verodostojnost besedila je potrjena v dveh ali več jezikih

1. Če je verodostojnost besedila mednarodne pogodbe potrjena v dveh ali več jezikih, je njeno besedilo verodostojno v vsakem od teh jezikov, razen če ni v mednarodni pogodbi določeno ali če se pogodbenice ne dogovorijo, da ob neskladnosti prevlada določeno besedilo.

2. Besedilo mednarodne pogodbe v drugem jeziku, ki ni jezik, v katerem je bila verodostojnost besedila potrjena, se šteje kot verodostojno le, če tako določa mednarodna pogodba ali so se pogodbenice tako dogovorile.

3. Za izraze v mednarodni pogodbi se domneva, da imajo enak pomen v vsakem verodostojnem besedilu.

4. Če se pri primerjavi verodostojnih besedil ugotovi razlika v pomenu, ki je z uporabo 31. in 32. člena ni mogoče odpraviti, obvelja pomen, ki je glede na predmet in namen mednarodne pogodbe najbližje vsem besedilom, razen kadar na podlagi prvega odstavka določeno besedilo prevlada.

4. ODDELEK – MEDNARODNE POGODBE IN TRETJE DRŽAVE

34. člen

Splošno pravilo v zvezi s tretjimi državami

Mednarodna pogodba tretji državi brez njene privolitve ne nalaga obveznosti niti ji ne daje pravic.

35. člen

Mednarodne pogodbe, ki določajo obveznosti za tretje države

Za tretjo državo nastane obveznost na podlagi določbe mednarodne pogodbe, če pogodbenice s to določbo nameravajo naložiti obveznost in jo tretja država izrecno pisno sprejme.

36. člen

Mednarodne pogodbe, ki določajo pravice za tretje države

1. Za tretjo državo nastane pravica na podlagi določbe mednarodne pogodbe, če pogodbenice s to določbo nameravajo dati to pravico tretji državi ali skupini držav, ki ji ta pripada, ali vsem državam in če tretja država v to privoli. Šteje se, da je privolitev dana, dokler se ne izkaže nasprotno, razen če mednarodna pogodba ne določa drugače.

2. Država, ki uresničuje pravico v skladu s prejšnjim odstavkom, mora spoštovati pogoje njenega uresničevanja, predvidene v mednarodni pogodbi ali določene v skladu z njo.

37. člen

Preklic ali sprememba obveznosti ali pravic tretjih držav

1. Obveznost, ki za tretjo državo nastane v skladu s 35. členom, se lahko prekliče ali spremeni samo s privolitvijo pogodbenic mednarodne pogodbe in tretje države, razen če se ne ugotovi, da so se dogovorile drugače.

2. Pravice, ki za tretjo državo nastane v skladu s 36. členom, pogodbenice ne morejo preklicati ali spremeniti, če se ugotovi, da je ni mogoče preklicati ali spremeniti brez privolitve tretje države.

38. člen

Pravila mednarodne pogodbe, ki postanejo zavezujoča za tretje države na podlagi mednarodnega običaja

Nobena določba od 34. do 37. člena ne preprečuje, da bi pravilo iz mednarodne pogodbe postalo zavezujoče za tretjo državo kot običajno pravilo mednarodnega prava, ki je kot tako priznано.

IV. DEL

SPREMEMBE MEDNARODNIH POGODB

39. člen

Splošno pravilo v zvezi s spremembo mednarodnih pogodb

Mednarodna pogodba se lahko spremeni s sporazumom med pogodbenicami. Če v mednarodni pogodbi ni določeno drugače, se za tak sporazum uporabljajo pravila iz II. dela.

40. člen

Sprememba večstranskih mednarodnih pogodb

1. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, spremembo večstranskih mednarodnih pogodb urejajo naslednji odstavki.

2. O vsakem predlogu za spremembo večstranske mednarodne pogodbe med vsemi pogodbenicami je treba uradno obvestiti vse države skleniteljice, ki imajo pravico sodelovati pri:

a) odločitvi o ukrepanju v zvezi s tem predlogom;

b) pogajanjih in sklenitvi kakršnega koli sporazuma o spremembi mednarodne pogodbe.

3. Vsaka država, ki lahko postane pogodbenica mednarodne pogodbe, prav tako lahko postane pogodbenica spremenjene mednarodne pogodbe.

4. Sporazum o spremembi ne zavezuje držav, ki so že pogodbenice in ne postanejo pogodbenice tega sporazuma; zanje velja točka b četrtega odstavka 30. člena.

5. Država, ki postane pogodbenica mednarodne pogodbe, potem ko je začel veljati sporazum o spremembi, in ne izrazi drugačnega namena, se šteje za:

a) pogodbenico spremenjene mednarodne pogodbe in

b) pogodbenico nespremenjene mednarodne pogodbe v odnosu do vsake pogodbenice mednarodne pogodbe, ki je sporazum o spremembi ne zavezuje.

41. člen

Sporazumi o spremembi večstranskih mednarodnih pogodb samo med nekaterimi pogodbenicami

1. Dve ali več pogodbenic večstranske mednarodne pogodbe lahko sklene sporazum o spremembi mednarodne pogodbe samo v svojih medsebojnih odnosih, če:

a) mednarodna pogodba predvideva možnost take spremembe ali

b) mednarodna pogodba ne prepoveduje take spremembe pod pogojem:

i) da ne vpliva na uživanje pravic, ki jih imajo druge pogodbenice mednarodne pogodbe, ali na izpolnjevanje njihovih obveznosti in

ii) da se ne nanaša na določbo, od katere ni mogoče odstopiti, ne da bi bilo to v neskladju z dejansko uresničitvijo predmeta in namena celotne mednarodne pogodbe.

2. Razen če v primeru iz točke a prejšnjega odstavka mednarodna pogodba ne določa drugače, morajo zadevne pogodbenice uradno obvestiti druge pogodbenice o nameri, da bodo sklenile sporazum, in spremembah mednarodne pogodbe, ki bodo z njim nastale.

V. DEL

NIČNOST, PRENEHANJE VELJAVNOSTI IN ZAČASNO PRENEHANJE UPORABE MEDNARODNIH POGODB

1. ODDELEK – SPLOŠNE DOLOČBE

42. člen

Veljavnost in nadaljevanje veljavnosti mednarodnih pogodb

1. Veljavnost mednarodne pogodbe ali privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se lahko izpodbija samo na podlagi te konvencije.

2. Prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe, njena odpoved ali odstop ene od pogodbenic je mogoč le na podlagi določb mednarodne pogodbe ali te konvencije. Enako velja tudi za začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe.

43. člen

Obveznosti, ki jih nalaga mednarodno pravo ne glede na mednarodno pogodbo

Ničnost, prenehanje veljavnosti ali odpoved mednarodne pogodbe, odstop ene od pogodbenic od nje ali začasno prenehanje njene uporabe na podlagi te konvencije ali določb mednarodne pogodbe nikakor ne vpliva na dolžnost države, da izpolni vsako v mednarodni pogodbi določeno obveznost, ki jo zavezuje po mednarodnem pravu ne glede na to mednarodno pogodbo.

44. člen

Deljivost določb mednarodne pogodbe

1. Pravica pogodbenice odpovedati mednarodno pogodbo, odstopiti od nje ali jo začasno prenehati uporabljati, ki je določena v mednarodni pogodbi ali izhaja iz 56. člena, se lahko uveljavlja samo za celotno mednarodno pogodbo, razen če ni v njej določeno drugače ali se pogodbenice ne dogovorijo drugače.

2. Na razlog za ničnost ali prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe, odstop ene od pogodbenic ali začasno prenehanje njene uporabe, ki ga priznava ta konvencija, se je mogoče sklicevati samo v zvezi s celotno mednarodno pogodbo, razen v primerih iz naslednjih odstavkov ali 60. člena.

3. Če se razlog nanaša samo na nekatere določbe, se je nanj mogoče sklicevati samo v zvezi s temi določbami, kadar:

a) je te določbe glede izvajanja mogoče ločiti od preostalega dela mednarodne pogodbe;

b) iz mednarodne pogodbe izhaja ali se sicer ugotovi, da sprejetje teh določb za drugo pogodbenico ali pogodbenice ni bistvenega pomena za njihovo privolitev, da jih zavezuje celotna mednarodna pogodba;

c) nadaljnje izvajanje preostalega dela mednarodne pogodbe ni nepravilno.

4. V primerih iz 49. in 50. člena lahko država, ki ima pravico sklicevati se na prevaro ali podkupovanje, to stori glede celotne mednarodne pogodbe ali v primeru iz prejšnjega odstavka samo v zvezi z nekaterimi določbami.

5. V primerih iz 51., 52. in 53. člena določb mednarodne pogodbe ni dovoljeno deliti.

45. člen

Izguba pravice sklicevati se na razlog za ničnost ali prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe

Država se ne more več sklicevati na razlog za ničnost ali prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe na podlagi 46. do 50. člena ali 60. in 62. člena, če se, potem ko je izvedela za dejstva:

a) izrecno strinja, da, odvisno od primera, mednarodna pogodba velja, še naprej velja ali se še naprej uporablja, ali

b) na podlagi njenega ravnanja šteje, da je privolila, odvisno od primera, da mednarodna pogodba velja, še naprej velja ali se še naprej uporablja.

2. ODDELEK – NIČNOST MEDNARODNIH POGODB

46. člen

Določbe notranjega prava glede pristojnosti za sklepanje mednarodnih pogodb

1. Država se ne more sklicevati na dejstvo, da je s svojo privolitvijo, da jo mednarodna pogodba zavezuje, kršila kakšno določbo svojega notranjega prava glede pristojnosti za sklepanje mednarodnih pogodb, kot na razlog za razveljavitev svoje privolitve, razen če ta kršitev ni bila očitna in se ne nanaša na temeljno pravilo njenega notranjega prava.

2. Kršitev je očitna, če je objektivno jasna vsaki državi, ki pri tem ravna v skladu z običajno prakso in v dobri veri.

47. člen

Posebne omejitve pooblastila za izražanje privolitve države

Če za pooblastilo predstavnika izraziti privolitev države, da jo določena mednarodna pogodba zavezuje, velja posebna omejitev, se na dejstvo, da je ta predstavnik ni upošteval, ni mogoče sklicevati kot na razlog za razveljavitev privolitve, razen če države pogajalke niso bile uradno obveščene o omejitvi, preden je bila izražena.

48. člen

Napaka

1. Država se lahko sklicuje na napako v mednarodni pogodbi kot na razlog za razveljavitev privolitve, da jo mednarodna pogodba zavezuje, če se napaka nanaša na dejstvo ali okoliščine, za katere je domnevala, da so obstajale ob sklenitvi mednarodne pogodbe in so bile bistvene za njeno privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje.

2. Prejšnji odstavek se ne uporablja, če je ta država s svojim ravnanjem pripomogla k napaki ali če so bile okoliščine take, da bi morala biti opozorjena na možnost napake.

3. Napaka, ki se nanaša samo na besedilo mednarodne pogodbe, ne vpliva na njeno veljavnost; v tem primeru se uporablja 79. člen.

49. člen

Prevara

Država, ki jo je k sklenitvi mednarodne pogodbe s prevaro napeljala druga država pogajalka, se lahko sklicuje na prevaro kot na razlog za razveljavitev svoje privolitve, da jo mednarodna pogodba zavezuje.

50. člen

Podkupovanje predstavnika države

Država, katere privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje, je dosežena tako, da je druga država pogajalka posredno ali neposredno podkupila njenega predstavnika, se lahko sklicuje na podkupovanje kot na razlog za razveljavitev privolitve, da jo mednarodna pogodba zavezuje.

51. člen

Prisila predstavnika države

Privolitev posamezne države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, ki je bila dosežena s prisilo njenega predstavnika z dejanji ali grožnjami zoper njega, je brez pravnega učinka.

52. člen

Prisila države z grožnjo ali uporabo sile

Mednarodna pogodba je nična, če je bila njena sklenitev dosežena z grožnjo ali uporabo sile ob kršitvi načel mednarodnega prava iz Ustanovne listine Združenih narodov.

53. člen

Mednarodne pogodbe, ki so v nasprotju z obveznim pravilom splošnega mednarodnega prava (*jus cogens*)

Mednarodna pogodba je nična, če je ob sklenitvi v nasprotju z obveznim pravilom splošnega mednarodnega prava. Obvezno pravilo splošnega mednarodnega prava je za namene te konvencije tisto, ki ga je sprejela in priznala celotna mednarodna skupnost držav kot pravilo, od katerega ni dovoljeno nobeno odstopanje in ga je mogoče spremeniti samo s poznejšim pravilom splošnega mednarodnega prava enake narave.

**3. ODDELEK – PRENEHANJE VELJAVNOSTI IN ZAČASNO PRENEHANJE UPORABE
MEDNARODNIH POGODB**

54. člen

**Prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe ali odstop od nje na podlagi njenih določb ali s
privolitvijo pogodbenic**

Mednarodna pogodba lahko preneha veljati ali pogodbenica od nje odstopi:

- a) v skladu z določbami mednarodne pogodbe ali
- b) kadar koli s privolitvijo vseh pogodbenic po posvetovanju z drugimi državami skleniteljicami.

55. člen

**Znižanje števila pogodbenic večstranske mednarodne pogodbe pod število, potrebno za začetek
njene veljavnosti**

Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, večstranska mednarodna pogodba ne preneha veljati samo zato, ker se število njenih pogodbenic zniža pod število, potrebno za začetek njene veljavnosti.

56. člen

**Odpoved mednarodne pogodbe ali odstop od mednarodne pogodbe, ki ne vsebuje določbe o
prenehanju veljavnosti, odpovedi ali odstopu**

1. Mednarodne pogodbe, ki ne vsebuje določbe o prenehanju veljavnosti in ne predvideva možnosti odpovedi mednarodne pogodbe ali odstopa od nje, ni mogoče odpovedati ali od nje odstopiti, razen če:

- a) se ne ugotovi, da so pogodbenice nameravale dopustiti možnost odpovedi ali odstopa, ali
- b) iz narave mednarodne pogodbe ni mogoče sklepati, da obstaja pravica do odpovedi ali odstopa.

2. Pogodbenica mora najmanj 12 mesecev vnaprej sporočiti, da namerava na podlagi prejšnjega odstavka mednarodno pogodbo odpovedati ali od nje odstopiti.

57. člen

Začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe na podlagi njenih določb ali s privolitvijo pogodbenic

Mednarodna pogodba se lahko začasno preneha uporabljati za vse pogodbenice ali posamezno pogodbenico:

a) v skladu z določbami mednarodne pogodbe ali

b) kadar koli s privolitvijo vseh pogodbenic po posvetovanju z drugimi državami skleniteljicami.

58. člen

Začasno prenehanje uporabe večstranske mednarodne pogodbe na podlagi sporazuma samo med nekaterimi pogodbenicami

1. Dve ali več pogodbenic večstranske mednarodne pogodbe lahko sklene sporazum, da se začasno in samo med njimi prenehajo uporabljati določbe mednarodne pogodbe, če:

a) mednarodna pogodba predvideva možnost takega prenehanja ali

b) mednarodna pogodba ne prepoveduje takega prenehanja pod pogojem:

i) da ne vpliva na uživanje pravic, ki jih imajo druge pogodbenice po mednarodni pogodbi, ali na izpolnjevanje njihovih obveznosti in

ii) da ni v neskladju s predmetom in namenom mednarodne pogodbe.

2. Razen če v primeru iz točke a) prejšnjega odstavka mednarodna pogodba ne določa drugače, morajo zadevne pogodbenice uradno obvestiti druge pogodbenice o nameri, da bodo sklenile sporazum, in določbah mednarodne pogodbe, ki jih nameravajo začasno prenehati uporabljati.

59. člen

Prenehanje veljavnosti ali začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe zaradi sklenitve poznejše mednarodne pogodbe

1. Šteje se, da mednarodna pogodba preneha veljati, če vse pogodbenice pozneje sklenejo mednarodno pogodbo o istem predmetu in če:

a) iz poznejše mednarodne pogodbe izhaja ali se sicer ugotovi, da so pogodbenice nameravale predmet urediti s poznejšo mednarodno pogodbo, ali

b) so določbe poznejše mednarodne pogodbe tako neskladne s tistimi iz prejšnje mednarodne pogodbe, da obeh ni mogoče uporabljati hkrati.

2. Za prejšnjo mednarodno pogodbo se šteje, da se samo začasno preneha uporabljati, če to izhaja iz poznejše mednarodne pogodbe ali se sicer ugotovi, da je to namen pogodbenic.

60. člen

Prenehanje veljavnosti ali začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe zaradi njene kršitve

1. Bistvena kršitev dvostranske mednarodne pogodbe ene pogodbenice daje drugi pogodbenici pravico, da se na to kršitev sklicuje kot na razlog za prenehanje veljavnosti ali začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe v celoti ali deloma.

2. Bistvena kršitev večstranske mednarodne pogodbe ene pogodbenice daje:

a) drugim pogodbenicam pravico, da se soglasno dogovorijo o začasnem prenehanju uporabe mednarodne pogodbe v celoti ali deloma ali o prenehanju njene veljavnosti:

i) v odnosih med njimi in državo kršilko ali

ii) med vsemi pogodbenicami;

b) pogodbenici, ki jo je kršitev posebej prizadela, pravico sklicevati se na kršitev kot na razlog za začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe v celoti ali deloma v odnosih med njo in državo kršilko;

c) vsem pogodbenicam razen državi kršilki pravico sklicevati se na kršitev kot na razlog za začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe v celoti ali deloma zanje le, če je ta mednarodna pogodba take narave, da bistvena kršitev njenih določb ene pogodbenice korenito spremeni položaj vseh pogodbenic glede nadaljnjega izpolnjevanja njihovih obveznosti po mednarodni pogodbi.

3. Za namene tega člena je bistvena kršitev mednarodne pogodbe:

a) zavrnitev izvajanja mednarodne pogodbe, ki je ta konvencija ne dovoljuje, ali

b) kršitev določbe, ki je bistvena za uresničitev predmeta ali namena mednarodne pogodbe.

4. Prejšnji odstavki ne vplivajo na nobeno določbo mednarodne pogodbe, ki se uporablja ob kršitvi.

5. Prvi do tretji odstavek se ne uporabljajo za določbe o varstvu človekove osebnosti v mednarodnih pogodbah humanitarne narave, zlasti ne za določbe, ki prepovedujejo vse oblike povračilnih ukrepov proti osebam, ki jih take mednarodne pogodbe ščitijo.

61. člen

Nastanek razmer, ki onemogočajo izvajanje mednarodne pogodbe

1. Pogodbenica se lahko sklicuje na to, da mednarodne pogodbe ni mogoče izvajati, kot na razlog za prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe ali odstop od nje, če je to posledica tega, da predmeta, ki je nujen za izvajanje mednarodne pogodbe, ni več ali je uničen. Če je izvajanje mednarodne pogodbe onemogočeno začasno, se je na to mogoče sklicevati le kot na razlog za začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe.

2. Pogodbenica se ne more sklicevati na to, da mednarodne pogodbe ni mogoče izvajati, kot na razlog za prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe, če je ne more izvajati, ker je sama kršila pogodbeno obveznost ali katero koli mednarodno obveznost do katere koli druge pogodbenice mednarodne pogodbe.

62. člen

Bistvena sprememba okoliščin

1. Na bistveno spremembo okoliščin v primerjavi s tistimi, ki so obstajale ob sklenitvi mednarodne pogodbe in je pogodbenice niso predvidele, se ni mogoče sklicevati kot na razlog za prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe ali odstop od nje, razen če:

a) te okoliščine za pogodbenice niso bile bistvene za njihovo privolitev, da jih mednarodna pogodba zavezuje, in

b) ta sprememba ne bo korenito spremenila obsega obveznosti, ki jih je v skladu z mednarodno pogodbo še treba izpolniti.

2. Na bistveno spremembo okoliščin se ni mogoče sklicevati kot na razlog za prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe ali odstop od nje, če:

a) mednarodna pogodba določa mejo ali

b) je bistvena sprememba okoliščin posledica tega, da je pogodbenica, ki se na bistveno spremembo okoliščin sklicuje, kršila pogodbene obveznosti ali katere koli mednarodne obveznosti do katere koli druge pogodbenice mednarodne pogodbe.

3. Če se lahko pogodbenica v skladu s prejšnjima odstavkoma sklicuje na bistveno spremembo okoliščin kot na razlog za prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe ali odstop od nje, se lahko nanjo sklicuje tudi kot na razlog za začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe.

63. člen

Prekinitev diplomatskih ali konzularnih odnosov

Prekinitev diplomatskih ali konzularnih odnosov med pogodbenicami mednarodne pogodbe ne vpliva na pravne odnose, ki so med njimi vzpostavljeni z mednarodno pogodbo, razen če diplomatski ali konzularni odnosi niso nujni za uporabo mednarodne pogodbe.

64. člen

Nastanek novega obveznega pravila splošnega mednarodnega prava (*ius cogens*)

Če nastane novo obvezno pravilo splošnega mednarodnega prava, postane vsaka obstoječa mednarodna pogodba, ki je v nasprotju z njim, nična in preneha veljati.

4. ODDELEK – POSTOPEK

65. člen

Postopek v zvezi z ničnostjo mednarodne pogodbe, prenehanjem njene veljavnosti, odstopom od nje ali začasnim prenehanjem njene uporabe

1. Pogodbenica, ki se na podlagi določb te konvencije sklicuje na napako v svoji privolitvi, da jo mednarodna pogodba zavezuje, ali na razlog za izpodbijanje veljavnosti mednarodne pogodbe, prenehanje njene veljavnosti, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe, mora o svoji zahtevi uradno obvestiti druge pogodbenice. V uradnem obvestilu mora navesti predlagani ukrep glede mednarodne pogodbe in razloge zanj.

2. Če po preteku obdobja, ki razen v posebno nujnem primeru ne sme biti krajše od treh mesecev od prejema uradnega obvestila, nobena pogodbenica temu ni nasprotovala, lahko pogodbenica, ki je poslala uradno obvestilo, predlagani ukrep izvede tako, kot je določeno v 67. členu.

3. Če katera koli druga pogodbenica temu nasprotuje, morajo pogodbenice poiskati rešitev s sredstvi, kot jih določa 33. člen Ustanovne listine Združenih narodov.

4. Nobena določba prejšnjih odstavkov ne vpliva na pravice ali obveznosti pogodbenic, ki izhajajo iz katere koli med njimi veljavne določbe o reševanju sporov.

5. Ne da bi to vplivalo na 45. člen, državi dejstvo, da ni poslala v prvem odstavku predpisanega uradnega obvestila, ne preprečuje, da ga ne bi poslala kot odgovor kakšni drugi pogodbenici, ki zahteva izvajanje mednarodne pogodbe ali navaja njeno kršitev.

66. člen

Postopki pri sodnem reševanju, arbitraži in spravi

Če v dvanajstih mesecih od dneva, ko je bil izražen ugovor, ni bilo mogoče doseči nikakršne rešitve v skladu s tretjim odstavkom prejšnjega člena, se uporabljajo naslednji postopki:

a) vsaka pogodbenica v sporu lahko glede uporabe ali razlage 53. ali 64. člena predloži spor v reševanje Meddržavnemu sodišču, razen če se pogodbenice ne sporazumejo, da ga bodo predložile arbitraži;

b) vsaka pogodbenica v sporu se lahko v zvezi z uporabo ali razlago katerega koli drugega člena V. dela te konvencije odloči za postopek, ki je določen v prilogi te konvencije, in v ta namen pošlje prošnjo generalnemu sekretarju Združenih narodov.

67. člen

Listine, s katerimi se razglasi ničnost mednarodne pogodbe, prenehanje njene veljavnosti, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe

1. Uradno obvestilo iz prvega odstavka 65. člena mora biti pisno.

2. Vsako dejanje, s katerim se v skladu z določbami mednarodne pogodbe ali določbami drugega ali tretjega odstavka 65. člena razglasi ničnost mednarodne pogodbe, prenehanje njene veljavnosti, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe, se opravi z listino, poslano drugim pogodbenicam. Če listine ne podpiše voditelj države, vodja vlade ali minister za zunanje zadeve, se lahko od predstavnika države, ki listino pošilja, zahteva, da predloži pooblastilo.

68. člen

Preklic uradnih obvestil in listin iz 65. in 67. člena

Preden uradno obvestilo ali listina iz 65. in 67. člena začne učinkovati, se lahko kadar koli prekliče.

5. ODDELEK – POSLEDICE NIČNOSTI, PRENEHANJA VELJAVNOSTI ALI ZAČASNEGA PRENEHANJA UPORABE MEDNARODNE POGODBE

69. člen

Posledice ničnosti mednarodne pogodbe

1. Nična je mednarodna pogodba, katere ničnost se ugotovi na podlagi te konvencije. Določbe nične mednarodne pogodbe nimajo pravne moči.

2. Če so na podlagi take mednarodne pogodbe kljub temu opravljena dejanja:

a) lahko vsaka pogodbenica od druge pogodbenice zahteva, kolikor je to mogoče, da se v njenih medsebojnih odnosih vzpostavi stanje, kakršno bi bilo, če teh dejanj ne bi bilo;

b) dejanja, opravljena v dobri veri pred sklicevanjem na ničnost, ne postanejo protipravna le zaradi ničnosti mednarodne pogodbe.

3. V primerih iz 49., 50., 51. ali 52. člena se prejšnji odstavek ne uporablja za pogodbenico, ki se ji pripisuje prevara, podkupovanje ali prisila.

4. Kadar privolitev posamezne države, da jo večstranska mednarodna pogodba zavezuje, ni veljavna, se navedena pravila uporabljajo v odnosih med njo in pogodbenicami.

70. člen

Posledice prenehanja veljavnosti mednarodne pogodbe

1. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače ali se pogodbenice ne dogovorijo drugače, prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe v skladu z njenimi določbami ali s to konvencijo:

a) pogodbenice odvezuje obveznosti, da mednarodno pogodbo še naprej izvajajo;

b) ne vpliva na nobeno pravico, obveznost ali katero koli pravno stanje pogodbenic, nastalo z izvajanjem mednarodne pogodbe pred prenehanjem njene veljavnosti.

2. Če država odpove večstransko mednarodno pogodbo ali od nje odstopi, se prejšnji odstavek uporablja v odnosih med njo in vsako drugo pogodbenico od dneva, ko odpoved ali odstop začne učinkovati.

71. člen

Posledice ničnosti mednarodne pogodbe, ki je v nasprotju z obveznim pravilom splošnega mednarodnega prava

1. Če je mednarodna pogodba nična po 53. členu, pogodbenice:

a) odpravijo, kolikor je mogoče, posledice vsakega dejanja, opravljenega na podlagi določbe, ki je v nasprotju z obveznim pravilom splošnega mednarodnega prava, in

b) svoje medsebojne odnose uskladijo z obveznim pravilom splošnega mednarodnega prava.

2. Če postane mednarodna pogodba nična in preneha veljati po 64. členu, prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe:

a) pogodbenice odvezuje obveznosti, da mednarodno pogodbo še naprej izvajajo;

b) ne vpliva na nobeno pravico, obveznost ali katero koli pravno stanje pogodbenic, nastalo z izvajanjem mednarodne pogodbe pred prenehanjem njene veljavnosti; te pravice, obveznosti ali stanje pa se smejo ohraniti le toliko, kolikor to ni v nasprotju z novim obveznim pravilom splošnega mednarodnega prava.

72. člen

Posledice začasnega prenehanja uporabe mednarodne pogodbe

1. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače ali se pogodbenice ne dogovorijo drugače, začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe v skladu z njenimi določbami ali s to konvencijo:

a) odvezuje pogodbenice, med katerimi uporaba mednarodne pogodbe začasno preneha, obveznosti, da med začasnim prenehanjem uporabe v medsebojnih odnosih izvajajo mednarodno pogodbo;

b) sicer ne vpliva na pravne odnose med pogodbenicami, vzpostavljene z mednarodno pogodbo.

2. Med začasnim prenehanjem uporabe se pogodbenice vzdržijo vsakega dejanja, ki bi lahko oviralo ponovno uporabo mednarodne pogodbe.

VI. DEL

DRUGE DOLOČBE

73. člen

Primeri nasledstva držav, odgovornosti države in začetka sovražnosti

Določbe te konvencije ne vplivajo na nobeno vprašanje, ki se lahko pojavi v zvezi z mednarodno pogodbo zaradi nasledstva držav, mednarodne odgovornosti države ali začetka sovražnosti med državami.

74. člen

Diplomatski in konzularni odnosi ter sklepanje mednarodnih pogodb

Prekinitev ali odsotnost diplomatskih ali konzularnih odnosov med dvema ali več državami ne preprečuje sklepanja mednarodnih pogodb med temi državami. Sama sklenitev take mednarodne pogodbe na diplomatske ali konzularne odnose ne vpliva.

75. člen

Primer države napadalke

Določbe te konvencije ne vplivajo na obveznosti, ki lahko za državo napadalke nastanejo v zvezi z mednarodno pogodbo med eno ali več državami zaradi ukrepov, ki se v zvezi z njenim napadom sprejmejo skladno z Ustanovno listino Združenih narodov.

VII. DEL

DEPOZITARJI, URADNA OBVESTILA, POPRAVKI IN REGISTRACIJA

76. člen

Depozitarji mednarodnih pogodb

1. Depozitarja mednarodne pogodbe lahko določijo države pogajalke v sami mednarodni pogodbi ali kako drugače. Depozitar je lahko ena ali več držav, mednarodna organizacija ali njen najvišji uradnik.

2. Depozitar mednarodne pogodbe svoje naloge, ki so mednarodne narave, opravlja nepristransko. Na to obveznost zlasti ne sme vplivati dejstvo, da mednarodna pogodba med nekaterimi pogodbenicami še ni začela veljati ali da se država in depozitar ne strinjata glede opravljanja njegovih nalog.

77. člen

Naloge depozitarja

1. Razen če ni v mednarodni pogodbi določeno drugače ali se države skleniteljice ne dogovorijo drugače, depozitar:

a) hrani izvornik mednarodne pogodbe in vsa prejeta pooblastila;

b) pripravlja overjene kopije izvornika mednarodne pogodbe in vsa druga besedila mednarodne pogodbe v drugih jezikih, ki se lahko zahtevajo na njeni podlagi, in jih pošilja pogodbenicam in državam, ki to lahko postanejo;

c) prejema vse podpise mednarodne pogodbe ter prejema in hrani vse listine, uradna obvestila in sporočila v zvezi z mednarodno pogodbo;

d) preverja, ali ima podpis, listina, uradno obvestilo ali sporočilo v zvezi z mednarodno pogodbo pravilno in predpisano obliko, ter po potrebi na to opozori zadevno državo;

e) obvešča pogodbenice in države, ki to lahko postanejo, o dejanjih, uradnih obvestilih in sporočilih v zvezi z mednarodno pogodbo;

f) obvešča države, ki lahko postanejo pogodbenice mednarodne pogodbe, kdaj je bilo prejetih ali deponiranih toliko podpisov ali listin o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu, da lahko mednarodna pogodba začne veljati;

g) registrira mednarodno pogodbo pri Sekretariatu Združenih narodov;

h) opravlja naloge iz drugih določb te konvencije.

2. Če se država in depozitar ne strinjata glede opravljanja njegovih nalog, depozitar na to opozori države podpisnice in države skleniteljice ali po potrebi pristojni organ ustrezne mednarodne organizacije.

78. člen

Uradna obvestila in sporočila

Razen če mednarodna pogodba ali ta konvencija ne določa drugače:

a) se uradno obvestilo ali sporočilo, ki ga država pošlje v skladu s to konvencijo, če ni depozitarja, pošlje neposredno državam, ki jim je namenjeno, ali depozitarju, če je določen;

b) se za uradno obvestilo ali sporočilo, ki ga država pošlje v skladu s to konvencijo, šteje, da ga je zadevna država poslala šele, ko ga je država, ki ji je namenjeno, ali, odvisno od primera, depozitar prejel;

c) se za uradno obvestilo ali sporočilo, ki ga država pošlje v skladu s to konvencijo, če je poslano depozitarju, šteje, da ga je država, ki ji je namenjeno, prejela šele, ko jo depozitar obvesti v skladu s točko e prvega odstavka prejšnjega člena.

79. člen

Popravljanje napak v besedilih mednarodnih pogodb ali njihovih overjenih kopijah

1. Če po potrditvi verodostojnosti besedila mednarodne pogodbe države podpisnice in države skleniteljice sporazumno ugotovijo, da besedilo vsebuje napako, se napaka popravi, razen če se te države ne odločijo za kakšen drug način popravljanja, tako da se:

- a) besedilo ustrezno popravi in popravek parafirajo pravilno pooblašteni predstavniki;
- b) sestavi listina ali izmenjajo listine, v katerih je naveden popravek, za katerega je bilo dogovorjeno, da se naredi, ali
- c) sestavi popravljeno besedilo celotne mednarodne pogodbe po postopku, ki je veljal za prvotno besedilo.

2. Če gre za mednarodno pogodbo, za katero je določen depozitar, ta uradno obvesti države podpisnice in države skleniteljice o napaki in predlogu za njen popravek ter določi ustrezen rok za ugovor zoper predlagani popravek. Če ob izteku tega roka:

a) ni nobenega ugovora, depozitar popravi besedilo in parafira popravek, sestavi zapisnik o popravku besedila ter njegovo kopijo pošlje pogodbenicam in državam, ki to lahko postanejo;

b) depozitar prejme ugovor, o njem obvesti države podpisnice in države skleniteljice.

3. Pravila iz prejšnjih dveh odstavkov se uporabljajo tudi, če se pri besedilu, katerega verodostojnost je bila potrjena v dveh ali več jezikih, ugotovi neskladje, glede katerega se države podpisnice in države skleniteljice strinjajo, da ga je treba odpraviti.

4. Popravljeno besedilo *ab initio* zamenja besedilo z napakami, razen če države podpisnice in države skleniteljice ne odločijo drugače.

5. O popravku besedila mednarodne pogodbe, ki je bila registrirana, se uradno obvesti Sekretariat Združenih narodov.

6. Če se ugotovi napaka v overjeni kopiji mednarodne pogodbe, depozitar sestavi zapisnik o popravku in njegovo kopijo pošlje državam podpisnicam in državam skleniteljicam.

80. člen

Registracija in objava mednarodnih pogodb

1. Mednarodne pogodbe se po uveljavitvi pošljejo Sekretariatu Združenih narodov, da jih registrira ali vloži in evidentira ter objavi.

2. Imenovanje depozitarja pomeni, da je pooblaščen za opravljanje dejanj iz prejšnjega odstavka.

VIII. DEL
KONČNE DOLOČBE

81. člen

Podpis

Ta konvencija je na voljo za podpis vsem državam članicam Združenih narodov ali katere koli specializirane agencije ali Mednarodne agencije za atomsko energijo ter vsaki pogodbenici Statuta Meddržavnega sodišča in vsaki državi, ki jo Generalna skupščina Združenih narodov povabi, naj postane pogodbenica konvencije, in sicer do 30. novembra 1969 pri Zveznem ministrstvu za zunanje zadeve Republike Avstrije, nato pa do 30. aprila 1970 na sedežu Združenih narodov v New Yorku.

82. člen

Ratifikacija

To konvencijo je treba ratificirati. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri generalnem sekretarju Združenih narodov.

83. člen

Pristop

K tej konvenciji lahko pristopi vsaka država iz katere od skupin držav, navedenih v 81. členu. Listine o pristopu se deponirajo pri generalnem sekretarju Združenih narodov.

84. člen

Začetek veljavnosti

1. Ta konvencija začne veljati trideseti dan od dneva deponiranja petintridesete listine o ratifikaciji ali pristopu.

2. Za vsako državo, ki konvencijo ratificira ali k njej pristopi po deponiranju petintridesete listine o ratifikaciji ali pristopu, konvencija začne veljati trideseti dan po tem, ko deponira svojo listino o ratifikaciji ali pristopu.

85. člen

Verodostojna besedila

Izvirnik te konvencije, katerega besedila v angleškem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna, se hrani pri generalnem sekretarju Združenih narodov.

DA BI TO POTRDILI, so podpisani pooblaščenici, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, podpisali to konvencijo.

SESTAVLJENO na Dunaju triindvajsetega maja tisoč devetsto devetinšestdeset.

PRILOGA

1. Generalni sekretar Združenih narodov sestavi in vodi seznam spraviteljev, ki so usposobljeni pravni strokovnjaki. V ta namen je vsaka država članica Združenih narodov ali pogodbenica te konvencije povabljen, da predlaga dva spravitelja, in imena tako predlaganih oseb sestavljajo seznam. Spravitelji, vključno s tistimi, ki so predlagani, da zasedejo morebitno izpraznjeno mesto, so na seznamu pet let z možnostjo podaljšanja za enako obdobje. Po preteku te dobe spravitelji še naprej opravljajo svoje naloge, za katere so izbrani v skladu z naslednjim odstavkom.

2. Kadar je prošnja poslana generalnemu sekretarju v skladu s 66. členom, generalni sekretar spor predloži pravni komisiji, ki se sestavi takole:

Država ali države, ki so ena od strank v sporu, imenujejo:

a) spravitelja, ki je državljan te države ali ene od teh držav, za katerega ni nujno, da je izbran s seznama iz prejšnjega odstavka, in

b) spravitelja, ki ni državljan te države ali ene od teh držav, je pa izbran s seznama.

Država ali države, ki so druga stranka v sporu, imenujejo dva spravitelja na enak način. Štirje spravitelji, ki sta jih izbrali stranki, se imenujejo v šestdesetih dneh od dneva, ko generalni sekretar prejme prošnjo.

Štirje spravitelji v šestdesetih dneh od zadnjega imenovanja s seznama imenujejo petega spravitelja, ki je predsednik.

Če predsednik ali kateri od drugih spraviteljev ni imenovan v predpisanem roku, ga v šestdesetih dneh od preteka tega roka imenuje generalni sekretar. Ta pa lahko za predsednika določi kogar koli s seznama ali katerega od članov Komisije za mednarodno pravo. Stranki v sporu se lahko dogovorita o podaljšanju rokov za imenovanje.

Vsako izpraznjeno mesto se zasede tako, kot je določeno za prvo imenovanje.

3. Spravna komisija določi svoj postopek. Komisija lahko s soglasjem strank v sporu povabi katero koli pogodbenico mednarodne pogodbe, da ji predloži svoje mnenje ustno ali pisno. Komisija sprejema odločitve in priporočila z večino glasov petih članov.

4. Komisija lahko stranki v sporu opozori na ukrepe, ki bi lahko omogočili sporazumno rešitev.

5. Komisija stranki zasliši, preuči zahtevke in ugovore ter jima predlaga, kako doseči sporazumno rešitev spora.

6. Komisija poroča v dvanajstih mesecih od svoje ustanovitve. Njeno poročilo se hrani pri generalnem sekretarju in pošlje strankama v sporu. Poročilo, vključno z morebitnimi ugotovitvami glede dejstev ali pravnih vprašanj, strank ne zavezuje in je samo priporočilo, ki jima je predloženo, da bi se omogočila sporazumna rešitev spora.

7. Generalni sekretar komisiji zagotavlja vso potrebno pomoč in sredstva. Izdatke komisije krijejo Združeni narodi.